

РЕШЕНИЕ

№ 21313

гр. София, 28.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав, в публично заседание на 11.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ивета Стефанова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **2994** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 38, ал. 8 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е по жалба от „Вивус.БГ“ ЕООД против Решение № ППН-01-848/2024 от 10.02.2026 г. на Комисията за защита на личните данни. По поддържаните оплаквания за процесуална и материална незаконосъобразност на атакувания акт се иска отмяната му и присъждане на деловодните разноски.

Ответникът - Комисията за защита на личните данни, оспорва жалбата. С отричащи основателността ѝ доводи, моли да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. При условията на евентуалност възразява срещу размера на претендираните от жалбоподателя разноски.

Заинтересованата страна Й. С. С. не изразява становище.

Жалбата е допустима – подадена е при надлежно упражнено право на оспорване, а разгледана по същество е и основателна.

По делото няма спор за факти:

Й. С. е подал на 03.04.2024 г. заявление по електронен път до „Вивус.БГ“ ЕООД „за право на достъп по ЗЗЛД“, с което е поискал заличаване на личните му данни, позовавайки се на изтекла давност на негово задължение към дружеството с изявление, че при никакви обстоятелства няма да заплати доброволно задълженията си. Заявлението (без посочен адресат) съдържа трите имена на лицето, адрес, мобилен телефон и електронен адрес.

В отговор от 04.04.2024 г. дружеството е информирало подателя за необходимостта от попълване на формуляр, наличен на интернет-страницата му, изпратило го е за улеснение на заявителя и е

изразило готовност за съдействие за попълването му. За изясняване на волята му адресантът е помолен да потвърди дали желае достъп до лични данни или изтриване на лични данни.

На същата дата С. е уведомил „Вивус.БГ“ ЕООД, че в заявлението е посочил какво е искането му – личните му данни да бъдат изтрети от системата на дружеството. Последвало е съобщение от страна на последното, че за процедиране по заявеното искане заинтересованото лице следва да попълни изпратения му с предходното съобщение формуляр и да посочи актуален мобилен номер за връзка след изпращането му.

Видно от образеца на въпросния Формуляр за искане за изтриване на лични данни, задължителните за попълване данни са име, фамилия, име на продукта, номер на кредита/ЕГН, дата и подпис. Предоставянето на имейл и телефонен номер е факултативно – само ако лицето желае използването на точно тези координати, в противен случай се използват посочените в клиентския профил данни за контакт.

Няма данни, не се и твърди от заявителя, да е попълнил и изпратил предоставения му формуляр. Вместо това е сезирал КЗЛД с твърдение за извършено от „Вивус.БГ“ ЕООД нарушение на правилата за защита на личните данни, изразяващо се в необосновано изискване за попълване на процесния формуляр като условие за разглеждане на искането за заличаване на личните му данни. Със заключителното за административното производство решение Комисията е обявила жалбата на Й. С. срещу „Вивус.БГ“ ЕООД за основателна и е разпоредила дружеството да се съобрази с подаденото от заявителя искане за изтриване на личните му данни, като му даде ясни и конкретни указания за предоставяне на необходимата информация във връзка с идентификацията му като субект на лични данни, определяйки съответен срок за изпълнение на приложената корективна мярка по чл. 58, § 2, б. „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679.

С атакувания акт в констативно-съобразителната му част КЗЛД е отрекла редовността на подаденото от С. заявление. Счела е, че то не притежава минимално изискуемото съдържание, тъй като не съдържа ЕГН и каквато и да било информация (в т.ч. номер и дата на договора за кредит), от която да е установим характера на задълженията към „Вивус.БГ“ ЕООД, по отношение на които лицето предявява възражение за изтекла давност, обуславяща и претенцията за заличаване на личните му данни. Според административния орган дружеството в качеството му на администратор на лични данни разполага по силата на чл. 37в, ал. 1 ЗЗЛД с възможността да въвежда и други идентификационни данни за субектите на лични данни във връзка с упражняваната от него търговска дейност (отпускане на кредити) и свързаните с нея отношения. В този контекст е формиран извод, че съдържанието на спорния образец на формуляра за искане за изтриване на лични данни съответства на законовите изисквания. Въпреки тези констатации, действията на дружеството по изискване попълването на формуляр за идентификация на заявителя и на задължението му са квалифицирани като нарушение на чл. 12, § 2, изр. първо от Регламент (ЕС) 2016/679, изразяващо се в неизпълнение на задължението за оказване на съдействие на субекта на лични данни при упражняване на правото му по чл. 17, § 1 от същия регламент, заявено с искането от 03.04.2024 г. Неправомерният характер на указанията на „Вивус.БГ“ ЕООД е обоснован с липса на данни за основателни опасения във връзка със самоличността на физическото лице, подало искането (вж. чл. 12, § 6 от регламента) и с аргумент, че изпратеният за попълване типов образец, вместо посочване на конкретно липсващите задължителни реквизити в подаденото заявление, улеснява преимуществено администратора. Мотивирано е заключение за незаконосъобразно поставяне разглеждането на искането за заличаване на лични данни в зависимост от попълването на формуляр на администратора. За привеждане на поведението му в съответствие с дължимото Комисията е възприела за ефективна и целесъобразна мярка дружеството да даде съответни указания до заявителя за предоставяне на

необходимите сведения за надлежното идентифициране на субекта на лични данни.

Извършената в изпълнение на чл. 168 АПК служебна проверка констатира, че решението е постановено от компетентен държавен орган съобразно нормативно предоставените му правомощия - чл. 6, ал. 1, вр. чл. 38, ал. 3 ЗЗЛД.

Оспореното волеизявление е обективизирано в надлежна форма и съдържа изискуемите от закона реквизити – чл. 59, ал. 2 АПК. В акта са изложени фактическите констатации и правните основания за административно разпореденото, даващи възможност за упражняване на контрол за законосъобразност от съда и гарантиращи правото на защита на страните.

При постановяване на атакувания акт не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила. Органът се е произнесъл по допустимо сезиране, при надлежно конституиране на страните и спазена процедура, в рамките на която на заинтересованите лица е осигурено правото на участие и на защита на техните права и интереси в пълен обем. Решението е взето след изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая, анализ на събраните доказателства и обсъждане становищата на страните.

Спорът по делото се концентрира върху приложението на материалния закон. Предметът му е очертан от противоречието в позициите на страните по въпроса осъществени ли са елементите от фактическия състав на вмененото на жалбоподателя нарушение, изразено в незаконсъобразно поставяне на условие за произнасяне по искането на Й. С. за изтриване на личните му данни.

Решението е материално незаконсъобразно - засегнато е от отменителните основания по чл. 146, т. 4 и 5 АПК.

По делото не е спорно, че в отношенията между страните „Вивус.БГ“ ЕООД има качеството на администратор на лични данни, а Й. С. се явява субект на лични данни. Съгласно чл. 17, § 1 от Регламент /ЕС/ 2016/679 субектът на данни има правото да поиска от администратора изтриване на свързаните с него лични данни без ненужно забавяне, а администраторът има задължението да изтрие без ненужно забавяне личните данни, когато е приложимо някое от основанията, посочени в разпоредбата, засягащи легитимността на обработването. Това правило не се прилага, когато обработването е необходимо за някое от изчерпателно посочените в § 3 на същата разпоредба хипотези. Нормата на чл. 12, § 2 от регламента задължава администраторът да съдейства за упражняването на правата на субекта на данните, сред които е заявеното от С. право на изтриване на личните данни.

Според нормата на чл. 37б ЗЗЛД субектът на данни упражнява предоставените му от регламента права чрез писмено заявление до администратора на лични данни или по друг определен от администратора начин. Минимално необходимото съдържание на заявлението е очертано в чл. 37в, ал. 1 от закона и включва задължително посочване на име, адрес, единен граждански номер или личен номер на чужденец или друг аналогичен идентификатор, или други идентификационни данни на физическото лице, определени от администратора, във връзка с извършваната от него дейност (т. 1).

Вярна е констатацията на административния орган, че депозираното от Й. С. заявление не отговаря на изискванията към съдържанието на сезирация администратора на лични данни документ. В искането до „Вивус.БГ“ ЕООД липсват основни идентифициращи заявителя реквизити – ЕГН, номер на договор за кредит, задължението по който се твърди, че е изтекло по давност. Дължимото им посочване не е формализъм или самоцел, а способства за надлежното реализиране на конкретно заявеното от субекта на данните право. Нередовното заявление, констатирано и от Комисията, не позволява коректната идентификация на субекта на данните, съответно установяването на обективна връзка между въпросното парично задължение, обработването на данните и наличието на основание за изтриването им. Следователно за

произнасяне по съществуващото на искането е било дължимо изискването на съответната информация. Като е указал на заявителя да попълни приложимия за случая формуляр, съдържащ липсващите данни, администраторът добросъвестно е съдействал на субекта на данните за отстраняване на нередовността и за пълноценното упражняване на правото по чл. 17, § 1 от регламента. Бездействието на С. да попълни изпратения му образец не може да бъде вменено в отговорност на дружеството-администратор.

Противно на съжденията на надзорния орган, предприятието от „Вивус.БГ“ ЕООД действия по отправеното от С. искане обуславят извод за изпълнение на задължението за съдействие на субекта на данни по смисъла на чл. 12, § 2 от регламента. Този извод се подкрепя от приложената от Комисията корективна мярка съдържателно отъждествима с вече дадените на 04.04.2024 г. от администратора указания, доколкото на заявителя е изпратен подробен отговор с конкретни, ясни и точни насоки за попълване и изпращане на формуляр за изтриване на личните данни, съдържащ задължителните реквизити, пропуснати в искането му, като е изразена и готовност за сътрудничество във всеки етап на процедурата.

Несподелимо е становището на КЗЛД, че указанията за попълване на формуляра ползват администратора, а не субекта на лични данни. В случая е установено, че на интернет-страницата на дружеството, раздел „Защита на личните данни“, е достъпна политика за защита на личните данни, включително три вида формуляри за упражняване правата от субектите на данни по чл. 15 – чл. 22 от Регламент /ЕС/ 2016/679 - за достъп, за преносимост и за изтриване, с определено според предмета на искането съдържание. Съобразявайки дейността на дружеството като финансова институция и предявимите от законодателството специални изисквания към нея, създаването на образци за отделните възможни хипотези е с цел внасяне на яснота и определеност в отношенията между страните, при спазване на принципите на отчетност, прозрачност и предвидимост. Наличието на бланка за попълване безспорно улеснява заявителя, тъй като му дава познание за естеството и обхвата на необходимата изходна информация, която следва да посочи, сезирайки администратора. Указанието за попълване на формуляра във връзка с разглеждане на искането не създава пречка за упражняване на правото, а представлява лесно достъпна и ненатоварваща субекта на данни процедура, каквото е изискването на регламента. В този контекст, несъответна на материалния закон и на доказателствата е преценката на Комисията за неправомерно поставяне на условие спрямо Й. С. за попълване и изпращане на цитирания формуляр, за да бъде разгледано искането му. От значение в случая са естеството, вида и обхвата на включената в образца информация, допустима по силата на чл. 37б и чл. 37в от националния закон, а не факта на обективизирането ѝ в нарочен документ.

Несъстоятелна е и позицията на органа, че предоставянето на сведения за актуален мобилен телефонен номер за връзка противоречи на нормата на чл. 12, § 2, изр. първо от Регламент /ЕС/ № 2016/679, още повече, че субектът на данни сам е посочил такъв в депозираното на 03.04.2024 г. заявление. От кореспонденцията между страните, анализирана в цялост, е видно, че дружеството не е изисквало предоставянето на актуален мобилен телефонен номер като задължителна предпоставка за разглеждане на заявлението, а в изпратения на С. за попълване образец посочването му не е елемент от задължителната информация.

Наличните по административната преписка доказателства в тяхната съвкупност отричат възприетото от Комисията нарушение на чл. 12, § 2, вр. с чл. 17, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679. Предвид констатираната липса на задължителни реквизити в искането на С. за надлежна идентификация на субекта на лични данни, на неговото задължение и дали то действително е погасено по давност, и признатото съответствие на процесния формуляр с правилата за защита на личните данни, по-специално – с нормата на чл. 37в, ал. 1, т. 1, вр. с чл. 37б ЗЗЛД, Комисията

неправилно е ангажирала отговорността на „Вивус.БГ“ ЕООД за неосказано съдействие, респ. за възпрепятстване, упражняването на правото на субекта на лични данни по чл. 17, § 1 от регламента. Отсъствието на неправомерно поведение на дружеството обуславя и извод за незаконосъобразно приложена спрямо него корективна мярка по чл. 58, § 2, буква в) от Регламент (ЕС) 2016/679.

Изложеното мотивира съда да отмени решението на КЗЛД.

Изходът от спора обуславя възлагане на отговорността за разноските в тежест на ответния административен орган – чл. 143, ал. 1 АПК. Своевременно заявените и дължими на оспорващия разноски са в общ размер на 127, 82 евро за заплатена държавна такса (25,56 евро) и юрисконсултско възнаграждение, определено в размер на 200 лева съобразно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, вр. с чл. 37 ЗПП, чл. 78, ал. 8 ГПК и чл. 144 АПК, чиято еурова равностойност възлиза на 102,26 евро. Присъждането на възнаграждение за осъществената от юрисконсулт процесуална защита на жалбоподателя е в минимален размер, поради което обсъждане на релевираното в този смисъл възражение на ответника е безпредметно. Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 АПК, Административен съд – София - град, Второ отделение, 38 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № ППН-01-848/2024 от 10.02.2026 г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА Комисията за защита на личните данни да заплати на „Вивус.БГ“ ЕООД сумата от 127,82 евро разноски.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: